

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 34Csp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122210085
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Uhrinovský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122210085.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Petrom Uhrinovským, PhD. v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 40 EUR s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalobu v celom rozsahu zamieťa.
- II. Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava (ďalej aj ako „právny predchodca žalobcu“) sa žalobou doručenou súdu dňa 22.11.2022 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 40 EUR spolu s príslušenstvom a nahradenia trov konania. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 13.12.2017 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX (ďalej aj ako „Zmluva“), na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 429,61 EUR (ďalej aj ako „Úver“). Žalovaný právnomu predchodcovi žalobcu do dňa podania žaloby zaplatil spolu sumu vo výške 480 EUR. Z dôvodu neplnenia si povinností žalovaného, právny predchodca žalobca Úver zosplatnil a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy.

1.1. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v znení jej dodatku č. 6 zo dňa 20.12.2022 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom (ďalej aj ako „Zmluva o postúpení“) bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní voči žalovanému z titulu Úveru v celosti postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky.

1.2. Nakoľko k postúpeniu pohľadávky uplatnenej v tomto konaní došlo po podaní žaloby, tak súd procesným postupom podľa § 80 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj ako „CSP“) pripustil zmenu právneho predchodcu žalobcu, na miesto ktorého vstúpil žalobca.

2. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 16.1.2023, avšak do dnešného dňa sa k nej žiadnym spôsobom nevyjadril.

3. Súd po podaní žaloby vyzval právneho predchodcu žalobcu aby súdu uviedol a preukázal (-) spôsob posúdenia schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver a (-) spôsob preverenia príjmu žalovaného

(bonitu) pred uzavretím predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a (-) splnenie zákonných podmienok pre zosplatenie úveru.

3.1. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 17.4.2023 uviedol, že žalovaný podpisom Zmluvy prehlásil, že všetky ním uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu v sume 390 EUR. Právny predchodca žalobcu si vyžiadal od žalovaného za účelom overenia jeho bonity súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií. Žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu formou výzvy zo dňa 04.03.2020 vyzvaný na zaplatenie omeškania v celkovej výške 40,00 Eur. T. j. neuhradených splátok splatných 20.01.2020 a 20.02.2020. Termín konečnej splatnosti je v zmluve uvedený 20.02.2020. Na základe vyššie uvedených skutočností neuhradením splátky splatnej 20.02.2020 došlo k prirodzenému zosplateniu úveru. O tejto skutočnosti bol žalovaný upovedomený listom zo dňa 23.05.2020.

4. V zmysle § 297 písm. b) CSP a s poukazom na to, že v tomto prípade ide o tzv. drobný spotrebiteľský spor, ktorého hodnota neprevyšuje 1.000 EUR, pričom zároveň ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a skutkové tvrdenia strán nie sú sporné (platí fikcia o nesporných skutkových tvrdeniach s poukazom na § 151 ods. 1 CSP), tak súd nenariaďoval pojednávanie na prejednanie tejto veci a určil termín verejného vyhlásenia tohto rozsudku.

5. Z písomných vyjadrení žalobcu a vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nižšie uvedený skutkový stav.

5.1. Dňa 13.12.2017 bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzatvorená Zmluva, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý Úver vo výške 429,61 EUR, ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 20 EUR, v počte splátok 26, a to až do celkovej sumy Úveru vo výške 520 EUR, pričom prvá splátka bola dohodnutá na deň 20.1.2018. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 19,71 % a RPMN bola vo výške 19,71 %.

5.2. Výzvou na zaplatenie zo dňa 4.3.2020 právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 40 EUR. Následne listom zo dňa 23.5.2020 žalovaný opätovne upozornil žalovaného na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 40,01 EUR.

5.3. Z vyjadrenia žalobcu a prehľadu splátok a úhrad mal súd taktiež za preukázané, že žalovaný zaplatil žalobcovi titulom poskytnutého Úveru sumu v celkovej výške 480 EUR.

5.4. Právny predchodca žalobcu posúdil schopnosť žalovaného splácať Úver, ako aj preveril jeho bonitu tým spôsobom, že žalovaný v Zmluve uviedol priemernú výšku jeho čistého mesačného príjmu a výšku jeho mesačných výdavkov.

5.5. Titulom Zmluvy o postúpení došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorú si žalobca uplatňuje v tomto konaní (pohľadávka voči žalovanému z titulu Úveru), o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Žalovaný do dnešného dňa pohľadávku uplatnenú žalobcom v tomto konaní neuhradil riadne a včas.

6. Na vyššie zistený a opísaný skutkový stav súd aplikoval tieto právne normy platné a účinné k dňu vyhlásenia tohto rozsudku, ak ďalej nie je uvedené inak (zistil nižšie uvedený právny stav): (-) § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj ako „Občiansky zákonník“), (-) § 53 Občianskeho zákonníka, (-) § 524 až 526 Občianskeho zákonníka, (-) § 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), (-) § 7 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, (-) § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch, (-) § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, (-) § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, (-) § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „Nariadenia vlády č. 87/1995“).

7. V zmysle zisteného skutkového a právneho stavu súd takto vec právne posúdil a rozhodol nižšie uvedeným spôsobom a na základe nižšie uvedených úvah.

8. Súd vyhodnotil vzťah žalobcu a žalovaného založený titulom Zmluvy ako vzťah spotrebiteľský, a teda naň aplikoval všetky ustanovenia platných právnych predpisov vzťahujúce sa na úpravu takýchto vzťahov.

9. Súd považoval Zmluvu za platné uzatvorenie, avšak dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu si nesplnil povinnosť podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ako veriteľ pri uzatvorení Zmluvy nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať Úver.

10. Právny predchodca žalobcu posúdil schopnosť žalovaného splácať Úver, ako aj preveril jeho bonitu tým spôsobom, že žalovaný v Zmluve uviedol výšku jeho priemerného čistého mesačného príjmu a výšku jeho mesačných výdavkov. Žalobca síce uviedol, že žalovaný z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu v sume 390 EUR a poskytol súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií, avšak súdu žiadne potvrdenie o príjme a preverenia žalovaného úverovej histórie nedoložil a nepreukázal.

11. V zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch bol pritom právny predchodca žalobcu povinný pred uzatvorením Zmluvy posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať Úver, pričom bol povinný zobrať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytol Úver, jeho výšku, príjem žalovaného a aj účel Úveru. Vo všeobecnosti možno uviesť, že zmyslom a účelom dotknutého ustanovenia § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ jeho existujúcu situáciu, najmä jeho príjmy a výdavky, tak aj skutočností, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzatvorením zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme najmä ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov domáci rozpočet, a to tak stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Preskúmať jeho konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, vyživiť podobnosť a podobne. Analýza iba niektorých zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

12. Vo vzťahu k povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver súd poukazuje aj na všeobecne akceptovanú judikatúru, a to napr. Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 19CoCsp/14/2022 zo dňa 30. júna 2022, Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 22CoCsp/19/2022 zo dňa 28. júna 2022, Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/171/2016 zo dňa 27. októbra 2016, Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 20Co/72/2017 zo dňa 26. októbra 2017, pričom v zmysle uvedenej judikatúry vyplývajú tieto závery: Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch možno považovať povrchné skúmanie schopnosti splácať úver bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa v rozpore s odbornou starostlivosťou alebo účelové použitie dokladov o platobnej schopnosti spotrebiteľa na

vytvorenie zdania väčšej bonity spotrebiteľa, ako tomu v skutočnosti je, aby mu bol poskytnutý väčší úver, ako je schopný splácať. (...) Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona – Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu bez toho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznateľný. Ak Súdny dvor uznal ako odradzujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke. (...) Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Pre naplnenie podmienok uvedených v ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a odborné posúdenie. Ak by pre splnenie zákonnej podmienky „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ postačovalo len uvedenie výšky príjmov a výdavkov spotrebiteľa, bez ich náležitého preukázania a vyhodnotenia, nedošlo by k naplneniu účelu tohto ustanovenia, ktorým je predchádzanie vzniku spotrebiteľskej insolventnosti.

13. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva, že žalobca dostatočne nepreukázal, že by ho zaujímala bonita žalovaného a či žalovaný dokáže plniť záväzky z úverového vzťahu. Žalobca sa obmedzil len na tvrdenie žalovaného, ktoré si vôbec neverifikoval, a to či už potvrdením od zamestnávateľa, v Sociálnej poisťovni, v SRBI, príp. v NRKI.

14. Pre naplnenie dikcie § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch pritom nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a odborné posúdenie. Ak by pre splnenie zákonnej podmienky „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ postačovalo len uvedenie výšky príjmov a výdavkov spotrebiteľa, bez ich náležitého preukázania a vyhodnotenia, nedošlo by k naplneniu účelu tohto ustanovenia, ktorým je predchádzanie vzniku spotrebiteľskej insolventnosti. Pokiaľ žalobca ako veriteľ využil takúto ľahkomyselnosť, musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní si bonity žalovaného, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že vyššie uvedeným spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity žalovaného právny predchodca žalobcu nepostupoval. Bolo pritom jeho základnou povinnosťou vo vzťahu k bonite žalovaného získať informácie od neho priamo a v jeho súčinnosti, a následne takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa pritom považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spôsob, akým právny predchodca žalobcu posudzoval schopnosť žalovaného splácať Úver, nebol podľa názoru súdu spôsobilý objektívne vytvoriť pravdivý obraz o žalovaného finančnej situácii, pričom porušenie tejto povinnosti bolo v intenzite hrubého porušenia, a teda došlo k hrubému porušeniu základnej povinnosti právneho predchodcu žalobcu posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať Úver.

16. V nadväznosti na vyššie uvedené teda súd dospel k záveru, že Úver je potrebné v zmysle § 11 ods. 2 v spojení s § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný by teda mal za použitia vyššie spomenutej zákonnej fikcie (očistenia Úveru od úrokov a poplatkov) žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého Úveru, t. j. sumu v celkovej výške 429,61 EUR.

17. Žalovaný doposiaľ zaplatil žalobcovi sumu v celkovej výške 480 EUR, ktorá prevyšuje sumu Úveru, a teda nemá voči žalobcovi žiaden dlh. Uplatnený nárok žalobcu tým pádom súd vyhodnotil ako nedôvodný a neopodstatnený, a tak z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, a to v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a podľa zásady úspechu v spore. Žalovaný mal v spore plný úspech, a preto by mal mať vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Nakoľko však žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, tak mu súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané a treba ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu tohto rozsudku je možné vykonať podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.